

Деца са Косова и Метохије и из Црне Горе сутра на Спасовданској литији

Седамдесеторо деце са Косова и Метохије и из Црне Горе који су у Београд допутовали ради учешћа на сутрашњој Спасовданској литији, данас је у храму Светог Саве примио Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије.

Патријарх Порфирије је разговарао са децом указавши им да Свети Сава као најумнији Србин увек треба да им буде узор у животу. Посебно је изразио радост што ће сутра, на Спасовдан – на дан славе града Београда – проћи престоничким улицама и молити Богу, заједно са свим учесницима велике молитвене литије. „Мир је нешто што је најпотребније сваком човеку, сваком појединцу, нама али и читавом свету“.

Потом су сва деца су угошћена у Светосавском дому где им је викарни Епископ топличи и изабрани шабачки г. Јеротеј уручио пригодне поклоне. Обраћајући се младим гостима Патријарх је нагласио:

-Драга децо са Косова и Метохије и из Црне Горе, са великом радошћу вас поздрављам овде у заветном храму српског народа, у храму Светог Саве. То је храм који је посвећен нашем највећем светитељу и просветитељу. О њему сте сигурно сви много и читали и учили у школи и вероватно знате Светосавску химну и неке друге песме посвећене Светом Сави. Тако треба и да чинимо, јер Свети Сава је био и царског рода, али у исто време био је одушевљен Царем свих царева, а то је Господ наш Исус Христос, па је зато у најранијој младости свој живот посветио Христу. Отишао у Свету Гору и постао монах.

Свако ко посвећује свој живот Христу он га посвећује свим људима, пре свега свом народу. И Свети Сава је управо такав био. Иако је отишао у Свету Гору, где живе само монаси и где је читав живот усмерен на молитву и пост, на хришћански монашки подвиг, ипак није заборавио свој народ. У једном тренутку осећајући да је његовом народу потребна организована Црква, али не само то него и организована држава, вратио се у свој народ и учинио много тога и на духовном и на спољашњем плану организовања свог народа. Дакле, није само зидао цркве и храмове и у вери просвећивао свој народ, него је исто тако водио непрестану бригу да се његов народ организује економски и културно у сваком смислу те речи. Осим што је организовао изградњу путева и болница, он је написао и књигу која се зове Законоправило. Законоправило је јединствена књига у којој се налазе упутства и правила по којима се организује са једне стране држава, а са друге стране уређује се Црква.

Можемо слободно рећи да је Свети Сава наш народ увео у заједницу културних, духовних и модерних народа и практично све што имамо, све што јесмо, где год да живимо, и на Косову и Метохији, и у Црној Гори и у Босни Херцеговини и у Републици Српској, али и у свакој другој држави света. Где год постоји наш народ постоји и наша Црква. Народ се окупља у цркви и постоје многи храмови посвећени Светом Сави. Окупљајући се у цркви око онога што је Свети Сава започео у нашем народу, а то је православна вера, ми православни Срби се васпитавамо у вредностима Јеванђеља, у ономе што пише Јеванђеље.

У једној речи могли бисмо рећи да Јеванђеље није ништа друго него љубав, љубав читавим својим бићем према Богу. Тамо где има љубави према Богу има и молитве за читав свет, дакле, љубави љубави према свим људима. Наравно да би љубав према свим људима била не само празна реч него истинска и права љубав, важно је да се и у свакодневном свом животу најпре

трудимо да волимо оне који су поред нас, који су наши непосредни ближњи, родитеље, браћу, сестре, другове, другарице... Они су, дакле, припадници нашег рода. Ако се истински потрудимо и заволимо свој народ онда васпитани у љубави постајемо љубав и истом том љубављу можемо да грлимо читав свет, а то јесте циљ нашег живота. Ми волимо свој народ, чувамо свој народ, чувамо оно што је наше не зато да бисмо били себични, не зато да би се оградиле од других, него управо да би се научили да све волимо и да волећи оно што је наше кроз љубав све што припада и другим народима постане наше и да љубављу можемо да примимо од других оно што они имају као вредно, а исто тако из љубави можемо другима да дарујемо оно што су наше вредности. Зато је веома, веома важно не само да знамо ко је Свети Сава него да се трудимо да се молимо њему и да се колико год можемо угледамо на њега, да покушамо и ми нешто од онога што је био његов живот да унесемо у свој живот.

Сигуран сам да се и ви на Косову, и у Црној Гори и где год да се налазимо молитe за своју браћу и сестре, за своје родитеље, учитеље, комшије, за све оне који јесу деца Светог Саве, али да се исто тако молитe за оне који припадају другом народу, који се на другачији начин моле, који такође имају своју вредност.

Ви на Косову сигуран сам, а већ сам питао неку децу да ли то чине, молитe се наравно за православну децу, али молитe се и за децу Албанце. И ви у Црној Гори молитe се за своје ближње и за свој народ, али молитe се и за све друге народе који живе у Црној Гори без обзира да ли су Срби православни, или су Црногорци, или су Албанци, или су Бошњаци, или су Хрвати или из било ког народа да долазе. То је једини исправни пут. То је светосавски пут. И Свети Сава је живео у временима када су као и данас постојали многи народи, многе културе, многе вере. Обилазио је читав свет. Ишао је и на Исток и на Запад. Успостављао најбоље могуће односе са свим народима, зидао цркве и у Јерусалиму и у Барију, и у другим земљама, у Светој Гори, али наравно најпре и највише у свом народу. Зидао је многе светиње, многе дивне манастире од којих су неки данас и под заштитом Унескоа као духовна вредност и као културна вредност.

Знајте да се ми молимо увек за вас и да, хвала Богу, долазимо и долазићемо да вас посећујемо и на Косову и у Црној Гори, јер тамо је и жива наша Црква. Ви сте део те Цркве и наша Црква се данас налази на Косову и у Црној Гори. Међу нама не постоји наше и ваше. Све оно што имамо све је наше заједничко. Наша Црква има своје владике, своје свештенике и у Црној Гори и

на Косову, као и широм света. Ми смо једна истинска духовна породица.

Ја се радујем што сте дошли овде у Београд, у храм Светог Саве и што ћете се сутра, на Спасовдан – то је слава града Београда – заједно са нама молити Богу, што ћете учествовати у молитвеној литији у којој ћемо се молити за мир. Мир је нешто што је најпотребније сваком човеку, сваком појединцу, нама али и читавом свету. Ви то добро знате. Међутим, видимо да људи када се ослањају само на себе, на своја знања, на своју памет и на своје способности не могу тако лако да успоставе мир. Напротив, где год да се окренемо и у прошлости и у садашњости постоје неспоразуми, постоје сукоби, постоје ратови. Зато је важно да молитвом призовемо благодат Божју да нам Бог помогне да сви заједно допринесемо колико год од нас зависи миру пре свега међу нама, а онда и у читавом свету. Мир је духовна ствар, а то значи да треба да се миримо са Богом. Миримо се тако да се трудимо да живимо онако како је Бог замислио. Када смо на том путу љубави и мира са Богом онда је сигурно да ћемо мир ширити око себе.

сроднике,
на свом

spc.rs